

Forslaget går dels ud på at ophæve reglerne om særlig indkomstbeskatning af fortjeneste indvundet ved modtagelse af en erstatnings- eller forsikringssum i anledning af en indtruffen skade eller i anledning af ekspropriation vedrørende fast ejendom, dels på at negativ almindelig indkomst skal kunne fradrages i særlig indkomst erhvervet i samme indkomstår.

Til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes:

Til § 1, nr. 1-4.

Efter de gældende regler er fortjeneste, som er konstateret ved udbetaling af erstatnings- eller ekspropriationssummer, skattepligtig som særlig indkomst, jfr. den gældende lovs § 4, stk. 1, og for fast ejendom har dette været gældende, efter at sådan ejendom med virkning fra den 10. juli 1960 blev medtaget blandt de formuegoder, der omfattes af lov om særlig indkomstskat m. v.

Under behandlingen i folketinget af forslaget til loven om særlig indkomstskat m. v. af 4. juni 1965 drøftede man behovet for særlige regler om beskatningen af fortjeneste, der kontateres ved udbetaling af forsikrings- eller erstatningssummer, idet det blev gjort gældende, at betalingen af skatten ville kunne gøre det vanskeligt for skatteyderen at genopføre en skadelidt bygning eller at anskaffe en ejendom til erstatning for den eksproprierede.

Ved lov nr. 221 af 4. juni 1965, lovbekendtgørelse nr. 281 af 2. juli 1965 §§ 7 B og 7 C, indførtes hjemmel til fritagelse for betaling af særlig indkomstskat, indvundet ved skade på eller ekspropriation af fast ejendom, når erstatnings- eller forsikringssummen anvendes til genopførelse eller genanskaffelse af anden fast ejendom.

Skattefritagelsen er ikke definitiv, men beskatningen er blot suspenderet, idet skatteyderen skal svare særlig indkomstskat af den ved forsikrings- eller ekspropriationserstatningen indvundne avance,

når erstatningsejendommen sælges, jfr. lovens §§ 7 B, stk. 3, og 7 C, stk. 3. Desuden nedsættes skatteyderens afskrivningsgrundlag, jfr. stk. 4 i nævnte paragraffer.

Disse regler er ret komplicerede og vanskelige at praktisere. Brand og ekspropriation af fast ejendom er begivenheder, som den skattepligtige ikke selv har indflydelse på, og udgiften til genanskaffelse vil ofte overstige den udbetalte erstatning. Man har under hensyn hertil fundet det rimeligt at fritage for beskatning efter lovens § 2, nr. 13, i disse tilfælde, uden at fritagelsen gøres betinget af genanskaffelse. Dette vil også gælde erstatninger, der kommer til udbetaling i henhold til kendelser om natur- eller bygningsfredning.

Forslagene i § 1, nr. 1, 3 og 4 til ændring af § 2 og § 4 og til ophævelse af §§ 7 B og 7 C er konsekvenser af den nye § 2 B.

Til § 1, nr. 5.

Efter den gældende regel i § 9, stk. 3, kan negativ særlig indkomst fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst for samme indkomstår. Derimod kan negativ almindelig indkomst ikke fradrages i særlig indkomst. Dette kan have uheldige virkninger, hvor en skatteyder har underskud på sin almindelige indkomst i et år, hvor han har en særlig indkomst. Det foreslås derfor, at underskuddet i sådanne tilfælde skal kunne bringes til fradrag i den særlige indkomst.

Hvis skatteyderen vælger at fradrage underskuddet i den særlige indkomst, skal hele underskuddet fradrages, hvis det er mindre end eller lig med den særlige indkomst. Er underskuddet større end den særlige indkomst, skal der fradrages så meget, at den særlige indkomst udlignes helt. Det overskydende beløb overføres til fradrag i det eller de følgende år efter reglerne i ligningslovens § 15.